

2. TRISTA VIDA

Hola, sóc Marta i tinc 12 anys, és a dir, un quart de tota la vida on jo ja he *disfrutat*, dia a dia, al màxim de la meua infància. Però avui, tot és distint, els meus pares ja no estan ací, per desgràcia a la calçada es van quedar al *guardar-rails*. De vegades pense que, nosaltres no som res, l'ésser humà tan sols és una formiga vagant per l'univers ben amagat. Les pastilles no m'ajuden a evadir-me d'aquesta depressió, cada nit ús il·lumineu al cel, com si fóreu estrelles de la constel·lació.

Raquel, 20 anys, es fixa en les models que van damunt de la passarel·la, ella vol ser com aquesta i aquella, es veu grossa i per això no menja. El seu cos li demana energia, necessita una bona alimentació, el seu cos li diu que no pot més, ací és el final d'aquesta transició. El més preocupant de tot, és que les noies que sofreixen aquest problema, creuen estar fent el correcte sense saber res d'aquest tema. L'estúpida *enfermetat* del segle XXI, on els principals factors són: l'educació, la família, el col·legi i sobretot *l'asquerosa* televisió.

Josep, ja és major, 44 anys i tres fills amb tres néts al clatell. A desembre el diagnosticaren un terrible càncer a la pell. La *enfermetat* no melanoma sobre ell, ja que és la més freqüent. Si tens la pell molt blanca, no estigueu al sol durant molt de temps, és un consell. El nitrogen líquid per a destruir les cèl·lules malignes no el curarà, hi ha molts tractaments però no el salvarà, tan sols l'ajudarà. No sap, si durarà 2 setmanes o 3 anys, el que té clar és que li queden 3 dies de vida per a *disfrutar-la*, i ni un dia més!

Tornada:

Que trist és veure com la teva fi està prop,

Que trist és veure com el teu amic està prop del sol,

Que trist seria veure com al teu pare li queden 2 dies tan sols,

Que trist seria veure des del cel la teva filla plorant pel sòl,

Que trist és veure com el teu marit drogoaddicte et maltracta,

Que trist és veure com la teua vida depèn d'una burxada,

Que trist seria veure com cada vegada queda menys de tu,

Que trist seria veure com la teua preciositat es perd amb tu,

Que trist és tot, però que trist és tot açò, veure com malalties que ens envaeixen cada dia es desfan en un tros, en un tros de cendra, en això és el que ens convertim quan paguem els errors de la naturalesa i ja no sabem per on eixir.

Pere, 30 anys, no sabia viure sense l'alcohol i les drogues, és addicte a qualsevol substància que li porte a les estrelles. A la seua dona la maltracta, els fills no volen ni veure'l, sempre arriba a casa donant crits amb algun amic camell. Pere beu per plaer, una ratlla de coca i ja anirem prou contents, *una i altra* burxada al braç i ja ens posem a cent. Els diners del salari per a mi, i per als meus xiquets res, un poquet de *speed* i per a la mare algun que altre *cogollet*.

-Tornada-